

YLÖSNOUSSEEN TODISTAJIA

Tuomas-messun saarna 7.4.2013

VANHAN TESTAMENTIN TEKSTI:

Jes. 43: 10-12

Minun todistajani, sanoo Herra, olette te - Israel, sinä jonka olen valinnut palvelijakseni - ja teidän tulee tuntea minut ja uskoa minuun, ymmärtää, kuka minä olen. Ennen minua ei ole jumalaa syntynyt eikä ollut eikä minun jälkeeni tullut eikä tule. Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä. Minä olen puhunut, minä olen pelastanut, olen ilmaissut teille tahtoni, minä itse, ei kukaan muu. Te olette minun todistajani, sanoo Herra.

EVANKELIUMI - SAARNATEKSTI

Joh. 20: 19-31

Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seiso i heidän keskellä ja sanoi: "Rauha teille!" Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran. Jeesus sanoi uudelleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät." Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: "Ottakaa Pyhä Henki. Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi."

Yksi kahdestatoista opetuslapsesta, Tuomas, josta käytettiin myös nimeä Didymos, ei ollut muiden joukossa, kun Jeesus tuli. Toiset opetuslapset kertoivat hänelle: "Me näimme Herran." Mutta Tuomas sanoi: "En usko. Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko."

Viikon kuluttua Jeesuksen opetuslapset olivat taas koolla, ja Tuomas oli toisten joukossa. Ovet olivat lukossa, mutta yhtäkkiä Jeesus seiso i heidän keskellä ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi: tässä ovat käteni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni. Älä ole epäuskoinen, vaan usko!" Silloin Tuomas sanoi: "Minun Herrani ja Jumalani!" Jeesus sanoi hänelle: "Sinä uskot, koska sait nähdä minut. Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe."

Monia muitakin tunnustekoja Jeesus teki opetuslastensa nähden, mutta niistä ei ole kerrottu tässä kirjassa. Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden.

* * *

(Kirkossa oli myös yksi kesän rippikouluryhmistä etupenkissä.)

* * *

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon meidän kaikkien kanssa.

Hyvät rippikoululaiset! Kuulitte varmaan äsken, että monissa esirukouspyynnöissä rukoiltiin teidän puolestanne. Ihmettelitte ehkä miksi näin? Voin kertoa teille. Teillä on tärkeä elämänvaihe meneillään. Onnittelten teitä tästä edessä olevasta rippikoulujaksosta, sillä vaikka eläisitte 100 vuotiaaksi, niin teillä ei ole koskaan myöhemmin elämässänne edessä näin pitkää jaksoa, jolloin voitte tarkastella itse ja yhdessä toistenne ja isosten ja opettajien kanssa uskoa Jumalaan, omaa

elämääne ja kaikkia elämänasioita. Maailmassa ei ole olemassa sellaista asiaa, mitä ei voi miettiä, mistä ei voisi keskustella ja tutkia sitä.

Tällä sunnuntailla on kolme erilaista nimitystä. Ensimmäinen on tämä ”Ylösnoukseen todistajia”. Toinen on ortodoksikirkossa käytössä oleva ”apostoli Tuomaan sunnuntai” niin kuin äskeisessä evankeliumitekstissä kuulumme. Tuomas ei ollut mukana opetuslasten kanssa, kun Jeesus oli ilmestynyt heille. Hän ei uskonut, että ylösnouseumus olisi totta. Sen tähden Jeesus kohtasi hänet vielä erikseen ja Tuomas uskoi, että Jeesus elää.

Tämän sunnuntain nimi on latinaksi: ”Dominica in albis depositis” (= pois riisuttujen valkoisten vaatteiden sunnuntai). Alba tarkoittaa valkoista väriä, dominica ’Herran päivää’ eli sunnuntaita. Positio on paikka ja de merkitsee pois. Pre-positio on ennen pääsanaa ja post-positio on pääsanan jälkeen lauseessa oleva määrä. Alba on itse asiassa kastepuku. Kasteessa meidät liitetään Jeesuksen sovitustyön, syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän yhteyteen. Sen vuoksi jumalanpalveluksessa papeilla ja ehtoollista jakavilla on valkoinen alba, vaikka me olemme syntisiä ihmisiä, niin me saamme Jeesuksen armon ja anteeksiantamuksen tähden toimia palvelustehtävissämme.

Te hyvät rippikoululaiset tiedätte, että teillä kaikilla on konfirmaatiossa valkoinen alba. Olen sanonut aina rippikoulun vanhempien illassa, että saisitte kiittää seurakuntaa, kun albojen käytöllä vältetään kodeissa vanhemman ja nuoremman polven välinen ’taistelu’ siitä, mitä pitää pukea päälleen konfirmaatioon. Vanhempien ja nuorten maku on erilainen, mutta nyt kaikilla on alba, joten pukeutumisesta ei tule perheessä kynnyskysymystä.

Alkuseurakunnan aikana pakanuudesta kristinuskoon kääntyville ihmisille opetettiin kristinuskon sisältö. Sitten heidät kastettiin pääsiäisenä ja puettiin valkoiseen albaan, juhlavaatteeseen. He pitivät sitä kokonaisen viikon, jonka päätyttyä valkoinen juhlavaate riisuttiin pois ja siirryttiin arkeen.

Millainen sinun pääsiäisesi on ollut? Oletko kokenut ylösnouseumuksen riemua, pääsiäisen iloa ja juhlaa? On riemullista, että monet ovat saaneet elää tällaisen pääsiäisen juhla-ajan. Mutta mitä evankeliumi kertoo opetuslasten pääsiäisestä. He eivät olleet riemuissaan. He olivat peloissaan suljettujen ovien takana. Heidän mestarinsa oli naulittu häpeällisesti ristipuuhun ja hän oli kuollut. Sen tähden olen halunnut antaa tälle ’ylösnoukseen todistajien’ sunnuntaille vielä toisenlaisen sisällön.

Kokosin siihen liittyvät aiheet yhteen: Tämä on epäilijöiden, epäuskoisten, epäonnistuneiden, epävarmojen, epätietoisten, epätoivoisten opetuslasten sunnuntai.

Monta kertaa me ajattelemme, että kyllä usko auttaa ja on turvallinen ja armo ja anteeksiantamus ovat olemassa, mutta ne eivät kosketa minua. Kyllä nuo toiset voivat iloita niistä, mutta minä en voi. Ihmiselämässä niin nuoren kuin vanhemmankin on niin paljon asioita, jotka estävät meitä luottamasta Jumalaan, hänen armoonsa, anteeksiantamukseensa ja ylösnouseumuksen iloon. On monia raskaita asioita kuin lukkoja, jotka pitävät meitä vallassaan ja estävät olemasta yhteydessä Jumalaan ja hänen armoonsa.

Rippikoulun alkaessa tein usein lyhyen ’gallup’ kyselyn nuorille heidän ajatuksistaan ja näkemyksistään. Yksi kysymys oli, minkälainen Jumala on sinun mielestäsi? Siihen tuli monenlaisia vastauksia. Toinen oli, millainen mielestäsi on uskovainen ihminen? Nuoret ovat hyvin rehellisiä. He sanovat suoraan, mitä ajattelevat. Toisinaan aikuisten parissa tulee sellainen olo, että he puhuvat eri tavalla ja ajattelevat sisimmässään eri tavalla. – Eräs nuori vastasi: ”Ihminen, joka luulee olevansa uskovainen, esiintyy kuin Euroopan omistaja ja sekaantuu kaikkien asioihin.” – Se

oli suora määritelmä. Ajattelin, että hänen läheisyydessään oli ollut joku tällainen ihminen ja nuori oli pahastunut tämän käytöksestä.

Samalla totesin, että nuori itse luotti Jumalaan ja hänellä oli aidompi käsitys Jumalasta, koska hän sanoi: ”...joka luulee olevansa uskovainen...” Hänellä oli sisimmässään syvempi luottamus Jumalaan ja siihen, mitä Jumala vaikuttaa ihmisessä. Ihmisen suhde on aina ainutkertainen VAIN Jumalan ja hänen välinen asia. Jumala näkee sydämeen, lukkojenkin läpi ja siihen suhteeseen ei kenelläkään toisella ihmisellä ole oikeutta puuttua eikä sormeilla sitä. Se ei kuulu kenellekään muulle. Me olemme jokainen ainutkertaisia ja persoonallisia ihmisiä, sellaisia, minkälaisiksi Jumala on meidät luonut. Jumala ei ole tarkoittanut meitä toistemme kopioiksi. Kun kopiokoneet tulivat käyttöön, haluttiin tehdä aina uusia ja uusia kopioita ja tiedämme sanonnan, että ’kopion kopio on kauhistus’.

Jeesus sanoi, että hän on viinipuu ja me olemme oksat. Oksan oksa ei tuota hedelmää, vain sellainen, joka on kiinni suoraan viinipuussa.

Elämä voi olla monessa asiassa lukossa. – En ollut tietoinen lauluryhmä Hineinin valinnoista tälle illalle ja siksi olin iloinen, kun heillä oli tämä sama virsi, jonka olin liittänyt saarnaani:

Virsi 104

1. Pilvimuurista valo välähtää

∴ Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on. ∴∴

2. Kuka tuskaani hiljaa koskettaa?

∴ Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on. ∴∴

3. Mistä riitaamme hymy leviää?

∴ Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on. ∴∴

4. Alas syntiimme armo laskeutuu.

∴ Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on. ∴∴

5. Pyhä Henki luo juhlan sydämiin.

∴ Läpi lukkojenkin Herra Jeesus tulla voi. Kuolleista hän nousut on. ∴∴

Siinä on mainittu kolme tärkeätä lukkoa, jotka erottavat meidät toisista, yhteydestä ja ympäröivistä ihmisistä, lukitsevat elämämme ja sisimpämme:

- kuka tuskaani
- mistä riitaamme
- alas syntiimme

Monella ihmisellä niin vanhemmalla kuin nuorella, voi olla paljon tuskaa elämässään, joko varhaisesta lapsuudesta ja elämän vaiheista asti tai sitten aivan tämän hetken suurten vaikeuksien ja

pelkojen keskellä. Elämä voi olla niin tuskallista, että se on lukossa, jota itse ei pysty aukaisemaan.

Ihmisten väliset riidat ovat monesti syviä ja repiviä ja täyttävät mielen, niin ettei näe mitään muuta ja vaikka haluaisi sopia, niin sopuun tarvitaan aina kaksi. Jos toinen osapuoli ei halua sopia, niin silloin emme voi pakottaa häntä sopuun. Voimme vaikuttaa vain itseemme, mutta jos meillä on anteeksiantamuksen halu, niin me olemme vapaita, vaikka toinen ei suostukaan omalta puoleltaan sovintoon.

Kolmas asia on meidän syntimme, syyllisyytemme, joka ahdistaa ja kahlitsee ja sulkee meidät otteeseensa. Istuin tänään aamulla jumalanpalveluksessa tuolla vahtimestareiden äänentoistohuoneen takaseinustalla. Koska 40 vuotta olen istunut aina täällä edessä kaikkien katseltavana, haluan nyt istua seinän vieressä, niin ettei kukaan ole takanani eikä tuijota minua. Saan siinä itkeä tai iloita ja rukoilla ilman, että kukaan näkee minua ja samalla olen keskellä seurakuntayhteyttä.

Mietin lukittujen ovien takana olevia opetuslapsia. Mieleeni nousi eräs asia 42 vuoden takaa, asia joka aina välillä tulee ajatuksiini enkä ole päässyt siitä irti. – Silloin tunsin ikään kuin joku olisi sanonut minulle: ”Miksi sinä muistelet aina tätä, kun Jumalakaan ei sitä muista?” - Silloin uskalsin laskea sen asian mielestäni ja tiesin, ettei se enää koskaan vaivaa minua.

Olin saarnaa valmistaessani liittänyt tähän vielä toisenkin virren 151 sanat:

1. Nyt yhdessä jo lähtekää, ääsiin häihin pyrkikää.
Ken Herran kutsun torjuen pois jäisi tieltä autuuden?
2. Myös tulkaa, heikkouskoiset, te väsyneet ja murheiset,
nyt taivaan tietä kulkemaan ja Herran virttä veisaamaan.
3. Maailman tien me jätämme ja Herran tielle lähdemme.
Myös jääkööt turhat murheemme, ne estävät vain matkamme.
4. Nyt, Pyhä Henki, taluta, oppaana kulje matkalla.
Sanalla meitä valaise, kirkasta Jeesus kaikille.

[Tämä linkki vie Youtubeen virren 151 tallenteeseen](#)